

SVATÉ JMÉNO

(kázání, evangelický sbor Krnov, neděle 6.3.2022)

Čtení: I. Mojžíšova 12,1-3 + II. Mojžíšova 3,13-15
Skutky apoštolské 4,11-12

Bývá zvykem na různých akcích pro mládež nebo i dospělé, že každý dostává při příchodu jmenovku. Aby všichni viděli, jak se jmenuje, abychom na sebe nepokřikovali „hej, tytam“ a podobně. Abychom si spolu mohli povídat, abychom měli most k novým lidem, které chceme nějak oslovit, a taky jako výpomoc pro naši krátkou paměť, které se někdy nedaří přiřazovat k obličejům jména.

Většina takových setkání začíná právě vzájemným představováním. Bud' si lidé řeknou své jméno individuálně při podávání ruky nebo proběhne nějaké oficiální kolečko, kdy každý sdělí ostatním své iniciály, případně ještě proběhne nějaká další aktivita, aby si všichni přítomní rozhodně pamatovali, kdo patří ke kterému jménu.

Jméno je důležitá veličina. Je individuální, je součástí lidské osobnosti. Je podstatné pro identifikaci. Jsem Štěpán Janča a patří ke mně moje povaha, moje schopnosti, moje síla... ale taky moje slabost, moje neschopnosti a moje chyby. A taky moje osobní historie. Člověk slyší jméno a už se mu vybavuje: „Jó, Janča! No to je pěkný ptáček!“ Anebo: „Ano, toho jsem potkal v pětadevadesátém roce na kurzu pro mládež a bylo to...“

Všimněte si třeba jen toho, jak důležitě se tváří malé děti, když se vám představují. Jak důležitě vám sdělí jméno a s ním třeba i jména rodičů nebo své oblíbené hračky a spoustu dalších zásadních informací...

Jméno je důležité i pro komunikaci, jménem je možné zavolat. Zavolám na člověka a on uslyší a začne se se mnou bavit.

Jméno bývalo zásadním pojmem ovšem taky v magii. Člověk si ode dávna myslel, že když bude znát jméno nějaké mocnosti, bude mít tuto moc v hrsti, bude ji ovládat. Ne nadarmo se například používá termín „vyvolávání duchů“ – člověk prostě hledá zaklínadlo, kterým by přilákal moc na svou stranu. Kolik jen bylo sepsáno (a stále je sepisováno) knih, které všelijak spekulují například o jménech archandělů...

Není divu, že Mojžíš chtěl, aby se mu zjevil Bůh nějak identifikoval.

„Řekni mi své jméno.“ Chtěl bych mít jistotu, že budeš stále při mně. Chtěl bych vědět, jak na tebe zavolat... jak tě přivolat... jak tě používat...

Chtěl mít v ruce něco jistého, ne jen nějakou nevyzpytatelnou bytost, která jednou zapálí keř v poušti a jindy zase ne, která k člověku jednou promluví a jindy zase mlčí. Chtěl si Boha pojistit.

Je zvláštní, že právě Mojžíšovy příběhy byly tolikrát vykládány právě magickým způsobem. Například jeho používání „kouzelné hole“. Anebo to s tajuplnými deskami Zákona, nebo s tím Jménem Božím. Dokonce celá jedna sekta založila svou existenci na tom, že jen oni znají Boží Jméno... Možná, že právě toto pokušení snažit se Boha ovládat a poroučet Mu, je důvod, proč Hospodin své Jméno odmítl prozradit.

Identifikoval se úplně jinak.

„Jsem Bůh Abrahámův, Izákův a Jákobův“ – jsem Bohem příběhů vašich praotců... v nich poznávejte můj charakter a mé skutky... Nepotřebujete žádné jiné jméno...

Je zajímavé, že Abrahámovi se Hospodin ještě nepředstavuje nijak. Možná právě proto je Abraham otcem víry...

Naopak jemu Bůh slibuje, že „velkým učiní jeho jméno...“ a začne jeho jméno používat ke své vlastní identifikaci. Bůh Abrahámův...

Bůh je Bohem příběhů...

A to i v novém Zákoně. Nenajdeme zde mnoho teoretických výkladů o Božím charakteru. Boha poznáváme v příběhu Ježíše Krista a jeho následovníků.

Například Petra a Jana v příběhu ze Skutků – uzdravení chromého.

I to se stalo ve Jménu – v tom neznámém, ale nyní už zjeveném lidem v příběhu Ježíšově.

Někteří vykladači tvrdí, že Boží Jméno vlastně není podstatné jméno, jako nějaká věc, která je hotová, ale sloveso, jako záchrana, která se děje...

Jméno Boží je příběh o Boží lásce, která zachraňuje člověka – z otroctví, z prázdnoty života, ze starostí i z nemoci...

Není to formule k ovládnutí moci, ale svědectví milosrdenství, služby a sebeobětování pro druhé...

Apoštol nás ve svých dopisech nejednou vyzývá, abychom vše činili ve Jménu Ježíšově. Držme se tedy toho Jména, mimo které není žádné spasení...

Pane Bože, Bože Abraháma, Izáka a Jákoba, ale taky Bože, Otče Pána Ježíše Krista, chválíme Tě za Tvé dílo spásy. A prosíme, abys nám dovolil znovu a znovu poznávat a prožívat příběh Tvého příběhu a Tvé zvěsti, a přitom se dostávat hlouběji a hlouběji a být proměněni k odvaze tak, jako Tvůj služebník Mojžíš.

AMEN